

ya işçi - yoksul köylü hükümeti, ya kıyamet!

İşçi Kardeşliği

mazluma dini, milliyeti sorulmaz!

Dünya Durumu ve Türkiye

İşçi Kardeşliği Partisi / Merkez Yürütme Kurulu

Uluslararası ekonomik krizle birlikte nasıl büyük bir çöküş içinde olduğu herkesin gözleri önüne serilen emperyalizm (çürüyen kapitalizm), bu çöküşten kendini kurtarabilmek için can havliyle dünya işçi sınıfına, dünya halklarına, dünya yoksul köylülerine, dünya ezilen uluslarına ve dünya gençliğine saldırıyor. Emperyalizmin ayakta kalmasını biraz daha sürdürebilecek tek gelişme halkları birbirlerine boğazlatabilmek için daha fazla silah satışı, işgaller ve uyuşturucu kaçakçılığı. Kendisi için en büyük tehlike olarak gördüğü işçi sınıfının bütün örgütlü yapılarını parçalamaya çalışmayı da ana hedefi haline getirmiş durumda. Afganistan, Irak, Somali, Yugoslavya, Pakistan, bir dizi Afrika ve Uzak Doğu ülkesinden sonra şimdi de büyük deprem felaketini bahane ederek ve

Partisi) hükümeti daha düne kadar kendisini destekleyen işçi sendikalarını bile yerle bir etmek için elinden geleni ardına koymuyor. Emperyalizmin kuklası hükümet sistem için en büyük tehlikenin işçi sınıfından geldiğini ve geleceğini gördüğü için onun hiçbir örgütlü yapısını istemiyor. Şunu açıkça görmek gerekiyor ki, dünyanın her yerinde olduğu gibi ülkemizde de en büyük saldırı örgütlü işçi sınıfınadır. Bu örgütlü işçi sınıfının sermayeden ve onun devletinden bağımsızlaşması yolunda yürütülecek mücadele, partimizin eyleminin ana çizgisini oluşturuyor. İşte Tekel işçilerinin direnişi bunun basit bir göstergesi. Daha önce Bahar Eylemlerinde, Zonguldak Madenci Eyleminde, Seka Eyleminde kaçırdığımız fırsatı bu kez heba etmemeliyiz. İşçilerin büyük bir işçi partisine

Amerikan askerleri Haiti topraklarına asker idiriyor

“düzeni koruyacağım” gerekçesine yaslanarak 14 bin askerle Haiti’yi işgal etti. Haiti’ye gelen bütün uluslararası yardımları denetim altına almak üzere hava alanını işgal etti. Haiti başkanlık sarayında bile ABD bayrağı dalgalanıyor. Acılarıyla kıvranan halk, daha şimdiden ABD emperyalizmiyle savaşma durumuna geldi. Sokaklarda “Yanki Go Home!” sloganları atılıyor. İşte ülkemize dünyanın bu halinden bakmak zorundayız. Bizde de Türklerle Kürtler, Alevilerle Sünniler birbirlerine kırdırılmak isteniyor. Bütün işçi örgütleri ağır bir saldırı altında. Örgütlü işçi sınıfı paramparça edilmeye çalışılıyor. Emperyalizmin hizmetindeki AKP (Aptestli Kapitalistler

ihtiyaçları var. Tekel eylemini bunun bir kaldıraç olarak kullanmalıyız. Bütün Tekel işçilerini aileleriyle birlikte işin çözümünün ancak bağımsız işçi siyasetinden geçebileceği anlayışına ikna etmek yolunda parti inşasına çağırmalıyız. Hepsine, “Gelin kendi partinizi kurun!” demeliyiz. Bu adım atıldığında göreceksiniz ki, binlerce başka işçi de sürece katılacaklardır.

“İşten Atmak Yasaklansın, İşsize İş!” kampanyasını ülkenin dört bir yanında güçlendirmeli ve bu kampanyayı da parti inşasına bağlamalıyız. Bütün yönelişimiz, çaresizlik içinde kıvranan ama harekete geçtiği anda kendi gücünün

de farkına varmaya başlayan (işte Tekel işçileri örneği) işçilere tek çözüm yolunun kendi partilerinin inşasından geçtiğini kavratmak olmalıdır. Bunun yolunu eylemdeki arkadaşlarımızla birlikte bulmak zorundayız. Parti içinde bir “Tekel İşçileriyle Dayanışma Komitesi” oluşturmalı ve bu komitenin elindeki bütün imkânları kullanarak büyük bir işçi partisi çağrısı yapması gerekmektedir.

Emperyalizmin işbirlikçisi hükümet, yoksul durumdaki örgütlü işçilerden alarak başta zenginlere paraları akıtmayı ve daha sonra da en yoksullara kırıntılar dağıtmayı ana politikası haline getirmiş durumda. Bu şu demektir: İşçilerden toplanan işsizlik fonları zaten patronların hizmetine sunulmuş durumdadır. Bu fonlar hepimizin bildiği gibi büyük patronlara peşkeş çekilmiş durumdadır. Tekel işçileri gibi kesimlerin 4 C ya da 4 B'ye geçirilmesiyle de elde edilen “kazançlar” gene patronlara verilecek ve bu arada da örgütlü işçilerle örgütsüzler ve işsizler karşı karşıya getirilecektir. Hükümet, “tüyü bitmemiş yetimin hakkı” diyerek işçileri ve işsizleri birbirine düşman etmeye çalışıyor. Bunun partimiz tarafından deşifre edilmesi ve bütün toplumla anlatılması gerekir. Bankalar tam da kriz döneminde, yani işçiler milyonlarla işlerinden atılırlarken

20 milyar dolar kâr ettiklerini açıldılar. Bu büyük kârlar hükümetin izlediği politikaların doğrudan sonucudur ve TEKEL işçilerinin talepleriyle karşılaştırıldıklarında devde kulak bile değildir. Dolayısıyla bütün özelleştirilmiş KİTlerin yeniden millileştirilmesi talebinin yanı sıra bütün banka sisteminin de millileştirilmesini ve tek bir bankanın yanı sıra sadece dış ticareti denetim altında tutabilmek için bir Dış Ticaret Bankasının kalması talebini ileri sürmeliyiz.

Öte yandan Türk/Kürt çatışmasını engellemek ve sınıfın birliğini sağlayabilmek için de programımızda yer alan Kurucu Meclis taktiğini ileri sürmeli ve bu taktik temelinde anti-emperyalist bir cephe inşa etmenin yollarını hızla aramalıyız. Kurucu Meclis politikamız Türklerle Kürtlerin anayasal hak eşitliğini sağlamanın yanı sıra emperyalizmden de kopuşu (NATO'dan çıkmak, ABD üslerinin kapatılması vs.) ve bağımsızlığı esas almalıdır.

Almanya'da işten çıkarmalara karşı mücadele

Avrupadaki mücadelede işçilerin birliğini sağlamanın yolu, bütün işlerin, işyerlerindeki üretim düzeyinin ve sendikalarla yapılmış toplu sözleşmelerde belirlenmiş ücretlerin savunulmasından geçiyor.”

**Dirk Frohne, SPD, Recklinghausen Afa¹ Başkanı,
Bochum'daki Opel fabrikasında IG Metall sendikası işyeri temsilcisi
H W Schuster, Dusseldorf Afa Başkanı, Ver.Di
sendikası işyeri temsilcisi**

¹ Alman sosyal demokrat partisi içindeki işçi komisyonlarına Afa deniyor

Sadece 2008 yılında, Belçika, Almanya, Fransa, Büyük Britanya, Avusturya, Polonya, İsveç, İspanya ve Macaristan'daki General Motors ve Opel fabrikalarındaki bütün işlerin yüzde 8'i ortadan kaldırıldı. Kent kent bakarsak, Antwerp'te bu oran yüzde 31, Szentgotthard'da yüzde 27, Trollhättan'da yüzde 20'ye ulaşıyor. Toplam yok olan iş sayısı 4 bin 500. 2009 yılında 2 bin 500 iş daha ortadan kaldırıldı. Şirket Avrupa'da halen 48 bin kişi istihdam ediyor. Şirketin son yıllarda verdiği ultimatomlarla işçilerden kazandığı tavizler iş sayısının düşmesini engellemedi.

İşyerlerinin kapanmasını engellemek isteyen OPEL işçileri işyerlerinin önünde toplandı

Süreç ABD’de başladı

ABD’de 29 Mayıs 2009 günü, Birleşik Otomotiv İşçileri (UAW) sendikasıyla General Motors arasında imzalanan bir sözde ‘toplu sözleşme’ yürürlüğe girdi. Sendikanın ‘yeniden yapılandırılmış’ GM’ye yüzde 17.5 oranında ortak olması karşılığında, ücretler düşürüldü, emeklilerin sağlık sigortası parça parça edildi ve toplam 60 bin işten üçte biri ortadan kaldırıldı. ABD hükümeti de GM’ye 50 milyar dolar yardım yaptı ve şirketteki yüzde 60.8 oranındaki hissesini korudu.

GM ve ABD hükümeti, şirketin borçlarını ödeyemediği bahanesini ve devletin milyarlarca dolar kaynağını kullanıp, bir yıl içinde ABD’deki çeşitli işleri ve tesisleri tasfiye etti. Buradan hareketle Avrupadaki duruma da el koydular. Şimdi GM ve ABD hükümeti el ele verip, Avrupadaki Opel, Vauxhall ve Saab üretiminde ‘yeniden yapılandırılma’ ve ‘kapasite fazlasının giderilmesi’ yani üretimin yüzde 20 ila 30 oranında azaltılması, 10 bin işin ortadan kaldırılması ve çeşitli tesislerin kapatılması için mücadele ediyor. Bunu yaparken, doğrudan Avrupa Komisyonu’na dayanıyorlar. Komisyon, bir devletin ülkesindeki işleri kurtarmak için mali yardımda bulunmasını engelliyor, çünkü aynen Obama’nın çizgisini izliyor. Devlet mali yardımı ancak ‘kapasite fazlalarını gidermek’ için yapabiliyor.

ABD’nin Detroit kentinde GM’in yöneticisi Whitacre’la görüşen Franz -şirketin Almanya ve Avrupa işyeri komiteleri başkanı- “Kesinlikle bizimle işbirliği yapmak istiyor” diyor (*Rheinische Post*, 8/12). Ertesi gün, Saab’ın beş farklı şirkete bölüneceğini öğrendik (*Handelsblatt* 9/12).

Otomotivde işten çıkarma dalgaları

Bütün otomotiv sektöründe Avrupa’yı işten çıkarma dalgaları bekliyor. Sadece Kuzey Ren–Vestfalya eyaletinde 800 tesisten 20 bin işçinin işi tehdit altında. Avrupa işçi sınıfı buna ancak birlik olarak yanıt verebilir.

Bütün ülkelerde, GM’de örgütlü sendikalar, kendilerine verilen ultimatolara boyun eğme rolüne zorlanıyor. Almanya’da sendikadan 5 bin işin yok edilmesine, ücret artışlarının süresiz biçimde ertelenmesine ‘toplumsal açıdan kabul edilebilir’ biçimde eşlik etmeleri isteniyor. Ayrıca sermayeye 265 milyon Euro (yıllık yaklaşık 10 bin işe denk gelir) düzeyinde katkıda bulunmaları bekleniyor. Sermaye kârını, işçilerin ücretleri üzerinden finanse etmeye niyetli.

“İşten çıkarmalar yasaklansın!”

Sosyal demokrat Çalışma Bakanı’nın ‘Opel’in ölmesine izin vermek, hükümet için affedilemez bir ayıp olur’ (*Süddeutsche Zeitung*, 21/3) demesinden ve Opel’i kurtarmak için hükümetten sermaye yardımı istemesinden sonra, Güney Hesse’de bulunan AfA (Alman Sosyal Demokrat Partisinin işçi örgütü: ‘İşçi sorunları için işçi birliği’) 28 Mart’ta, IG Metall sendikasının işyeri komiteleriyle ve işyeri temsilcileriyle birlikte şu taleplerde bulunmuştu: “Devlet, Opel’deki ve taşeron firmalarındaki işlerin korunması amacıyla Opel’e sermaye sağlamalıdır.

- hiçbir fabrika kapanmayacak;
- hiçbir iş tasfiye edilmeyecek;
- ücretler ve kazanılmış haklardan bir kuruş bile kesilmeyecektir.”

Bugün, GM ve ABD hükümetinin çektiği ultimatoma karşı, AfA yöneticileri ve Kuzey Ren–Vestfalya bölgesinin sendikacıları inisiyatif alıp, Alman Sosyal Demokrat Partisi SPD’nin işçiler adına ‘kamuoyuna yönelik bir politik kampanya’ başlatmak ve bölge parlamentosunda bir yasal girişimde bulunmak durumunda olduğunu belirtiyor. Yasada şu maddelerin bulunması gerektiği savunuluyor:

— Bochum’daki Opel fabrikaları ve işler devlet koruması altındadır. Devlet bütün çalışanların işlerini muhafaza etmesini garanti eder.

— Her tür işten çıkarma kanunen yasaklanmıştır.

Biz tüm arkadaşlarımıza, bu perspektifi ele alıp tartışmalarını öneriyoruz. Bu temelden hareketle eşgüdümlü bir tepki örgütlemeliyiz: İşler, fabrikalar, makinalar ve varlıklar devlet koruması altına ve işçilerin ve bağımsız örgütlerinin demokratik denetimi altına alınmalıdır. Ancak bu şekilde, yani bütün işleri, işyerlerindeki üretim düzeyi ve sendikalarla yapılmış toplu sözleşmelerde belirlenmiş ücretleri savunmak suretiyle Avrupalı işçileri GM ve ABD hükümetinin manevralarına karşı birleştirebiliriz.

Üretimin gerçek anlamında yeniden organizasyonu, sadece Avrupa’nın batısında ve doğusundaki tüm işleri ve fabrikaları devletlerin koruması altına almakla gerçekleşebilir. Böylece, sermaye sahiplerinin ve mafyatik güçlerin yıkıcı uygulamalarına karşı, işçilerin ve onların bağımsız örgütlerinin demokratik denetimi altında bir üretim hayata geçirilebilir.

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: İşçi Kardeşliği Partisi adına Engin Bodur, **Yönetim Yeri:** İKP Genel Merkezi

Öncebeci Mh. İncesu Cd. Doğan Apt. 7/B Çankaya/Ankara Tel: (312) 369 65 49 **İnternet:** <http://www.ikp.org.tr> **iletisim@ikp.org.tr** **Hesap No:**

PTT Posta Çeki: 1051319 Akbank: 462 0000908-4 **Baskı:** Ofis Matbaa Yayın Kağıt Sanayii Ltd. Davutpaşa Kışla Cd. Güven Sanayi Sitesi No: 388

Topkapı/ İstanbul Tel: (212) 576 47 15